

eventuelle dynamiske effekter præcis måtte være. Men hvis man ville gøre det på den allermest effektive måde, så skulle man i højere grad hæve nogle af grænserne for, hvornår man skulle betale topskat, i stedet for at sænke procenterne.

Det var jo ikke det, der lå i regeringens udspil. I det lå der i højere grad, at man ville have mere ulighed, større gevinst til de rigeste, og ikke så meget, at man alene fokuserede på arbejdsudbuddet. Det var faktisk tilfældet i de forslag, der blev lagt frem.

Kl. 15:34

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Så er det hr. Simon Emil Ammitzbøll for endnu en kort bemærkning.

Kl. 15:34

Simon Emil Ammitzbøll (UFG):

Nu har jeg aldrig været talsmand for, at den måde, man har gjort det på, er den perfekte model. Tværtimod synes jeg jo, at man skulle være gået lidt mere til vaflerne, sådan at man havde fået en lavere skat af den sidst tjente krone, og at man havde sørget for, at der ikke er nogen mennesker, der på noget som helst tidspunkt kommer til at betale mere end halvdelen af deres indkomst i skat, heller ikke af den allersidst tjente krone. Så jeg synes, der skulle være sket mere.

Men jeg synes stadig væk, at hr. Jesper Petersen fordrejer diskussionen lidt. Ja, selvfølgelig kan skattesystemet bruges til at skabe lighed med osv., og det må man jo sige at det danske skattesystem om noget gør, både før, under og efter den her skattereform.

Det, der er det interessante, er, at vi står i en situation, hvor vi, hvis man ser det i et lidt større perspektiv, mangler hænder og hoveder til, at vi kan få vores velfærdssamfund til at køre rundt. Der synes jeg, vi mangler svar fra SF på, hvad det er, man vil gøre, udover at plukke skindet af de folk, som er flittige og gerne vil gøre en ekstra indsats.

Kl. 15:35

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Så er det ordføreren.

Kl. 15:35

Jesper Petersen (SF):

Det er korrekt, at vi i Danmark har haft en situation, hvor skattesystemet har været brugt til at mindske uligheden, især fordi man har finansieret en række velfærdsydelser, som har været gratis og af relativt høj kvalitet, hvilket man desværre er ved at lave om på. Faktum er jo, at man med den her reform øger uligheden og slet ikke

lever op til målsætningen om at gennemføre en socialt afbalanceret reform.

Skattepolitikken alene kan ikke gøre det. Nogle vil arbejde mere, andre vil ikke; nogle vil sige, at det er herligt, at de får mere ud af deres arbejdsindsats, så de kan tillade sig at holde mere fri. Så skattepolitikken kan overhovedet ikke gøre det alene, når vi skal løse arbejdsudbudsproblemet.

Vi bliver også nødt til at blive langt dygtigere til at forebygge med hensyn til de mange, der på grund af livsstilssygdomme, arbejdsskader og andre ting desværre er nødt til at forlade arbejdsmarkedet tidligere, end de måske burde. Der er en lang række tiltag, som der skal tages fat på ud over skattesystemet. Det vil jeg medgive hr. Simon Emil Ammitzbøll.

Kl. 15:36

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak til SF's ordfører. Så er det hr. Niels Helveg Petersen som ordfører for Det Radikale Venstre.

Kl. 15:36

(Ordfører)

Niels Helveg Petersen (RV):

Jeg kan ikke lade være med at gentage, hvad jeg også sagde under førstebehandlingen: Der er da én god ting ved denne skattepakke, og det er, at det er en endelig begravelse af kontraktpolitikken, nemlig af den linje, hvor man forud for et valg siger, hvad man vil gøre efter et valg. De to største reformer, denne regering har gennemført, nemlig kommunalreformen og nu skattereformen, er begge to fine eksempler på, at man ikke sagde spor før valget om, at man ville gennemføre disse reformer efter valget. Så kontraktpolitikken er da heldigvis afgået ved døden og har altid været illusion. Så nemt er det jo ikke at forudse, hvad der sker i verden, at man forud for et valg sådan med stor sikkerhed kan sige, hvad der er brug for at gøre efter et valg.

Set fra et radikalt synspunkt er det trist, at vi ikke fik et bredt forlig bag en omfattende skattereform. Det ville have givet et bedre resultat, det ville have givet en større tilfredshed i befolkningen og en større sikkerhed for den fremtidige skatteudvikling.

Regeringens udgangspunkt har jo hele tiden været, at skattereformen skulle være fuldt finansieret til sidst, altså om 10 år. Det mener jeg ikke den er. Der er en række usikre finansieringsselementer, skønnene er usikre.

Der er for det første CO₂-kvoterne, som man vil sælge. Jeg skal ikke komme ind på, om det er en god idé eller en dårlig idé, men kun sige, at